

[Graversen]

Graversen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke ændringer der efter ministerens opfattelse er sket i forhold til palæstinensiske flygtninge i Libanon, og som begrundet den øjeblikkelige tiltagende hjemsendelse af disse flygtninge/asylansøgere fra Danmark, og vil ministeren begrunde sit manglende svar på en forespørgsel først i april om emnet fra generalsekretær Jens J. Thomsen, Folkekirkens Nødhjælp?«

Begrundelse

Direktoratet/ministeriet har åbenbart ændret praksis med hensyn til palæstinensiske flygtninge fra Libanon på trods af advarsler fra bl.a. Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp, Folkekirkens Nødhjælp og Det Mellemkirkelige Råd.

Alle advarer samstemmende imod at sende palæstinenserne tilbage til Libanon, hvor de bevisligt bliver modtaget af det syriske efterretningsvæsen for herefter for manges vedkommende sporløst at forsvinde.

Dette vækker bekymring for den danske retssikkerhed på området og kan minde påfaldende om tamilaffæren med dens forkerte oplysninger om forholdene i hjemlandet.

Svar (2/5 91):

Justitsministeren (Engell):

Ifølge udlændingelovens § 46 er det Direktoratet for Udlændinge, der i 1. instans træffer afgørelse i sager, hvor der ansøges om asyl her i landet. Direktoratet for Udlændinges afgørelser i disse sager kan alene påklages til Flygtninge­nævnet, jf. udlændingelovens § 53 a. Justitsministeriet har derimod ingen kompetence til at træffe afgørelse i asylsager.

Det er således i sidste instans det uafhængige bredt sammensatte organ Flygtninge­nævnet, der foretager vurderingen af, om en asylansøger opfylder betingelserne i udlændingelovens § 7 for at opnå asyl her i landet. I denne vurdering indgår også spørgsmålet om, hvorvidt et land – i det foreliggende tilfælde Libanon – for den enkelte asylansøger kan tjene som 1. asylland.

Afgørelsen heraf beror på en helt konkret vurdering af den enkeltes forhold, og Flygtninge­nævnet foretager på grundlag af ansøgerens egne oplysninger og en række baggrundsoplys-

ninger om forholdene i Libanon en særdeles grundig behandling af sagen med henblik på at vurdere, om ansøgeren allerede har opnået beskyttelse og fortsat kan forvente at få beskyttelse i Libanon.

Fører denne konkrete vurdering til, at Flygtninge­nævnet meddeler afslag på asyl her i landet, betyder det, at nævnet har vurderet, at ansøgeren uden at risikere forfølgelse kan vende tilbage til Libanon.

Er heller ikke betingelserne for humanitær opholdstilladelse opfyldt, skal ansøgeren – således som udlændingeloven er opbygget – udrejse af landet. Udrejser den pågældende ikke frivilligt, er det politiets opgave at drage omsorg for udrejsen. Denne ordning gælder for alle udlændinge, der har fået afslag på opholdstilladelse her i landet, og således også for statsløse palæstinensere fra Libanon.

Jeg har tidligere haft lejlighed til at besvare et spørgsmål vedrørende udlændingemyndighedernes praksis med hensyn til at give statsløse palæstinensere asyl i Danmark. Jeg kan i den forbindelse henvise til min besvarelse af 13. juni 1990 af Retsudvalgets spørgsmål nr. 214 (alm. del – bilag 397).

Flygtninge­nævnet oplyste i den forbindelse følgende:

»Flygtninge­nævnet traf den 23. juli og 19. september 1985 afgørelse i 7 sager vedrørende statsløse palæstinensere fra Libanon. Nævnet fandt »efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger«, at ansøgerne måtte anses for at opfylde betingelserne i udlændingelovens § 7, stk. 1, nr. 1, jf. lov nr. 226 af 8. juni 1983, og at det ikke burde kræves, at de vendte tilbage til Libanon.

Der har herefter ikke foreligget sager vedrørende statsløse palæstinensere fra Libanon for Flygtninge­nævnet før de sager, hvori der blev truffet afgørelse den 6. april 1990.

Ved afgørelserne har Flygtninge­nævnet – i overensstemmelse med nævnets sædvanlige praksis – foretaget en konkret vurdering af, om der er grundlag for at meddele asyl i Danmark.

Flygtninge­nævnet har således ikke foretaget nogen principiel ændring af praksis med hensyn til statsløse palæstinensere fra Libanon.»

Justitsministeriet har endvidere i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 82 (alm. del – bilag 191) fra Retsudvalget indhentet en udtalelse fra Flygtninge­nævnet. Nævnet har i den